

POLLEGÓ EST
Terra de Nòmades (6b 200m)
Primera:
R. Dader i J. Rovira (setembre de 1990)
Material:
10 cintes exprés, joc de tascons, Camalot #0.4, #1 i joc de tricams

Si el que cerquem és una via on xalar amb les fissures, encastant, progressant en diedre, o tibant de fantàstiques bavareses la *Terra de Nòmades* no ens defraudarà. Un inici dur en placa dóna pas a una fantàstica escletxa, al principi ampla i cada cop més estreta, compendi de tècniques de fissura que ens obliguen a desplegar tot el nostre savoir faire. La part superior, un pèl més indefinida li resta certa bellesa però ens permet arribar al cim d'aquesta fabulosa proa. La via es troba pràcticament equipada, tot i que alguna peça pel darrer llarg anirà prou bé, sobretot tricams, sempre agraïts a les plaques de conglomerat.

- Via: Terra de Nòmades
- Zona: Montserrat – Vinya Nova
- Dificultat: 6b (ED-)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 200 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via bastant equipada amb parabolts, pitons i espits
- Material: 10 cintes exprés, joc de tascons, Camalot #1, #0.4 i joc de tricams
- Orientació: Sud-oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de la Vinya Nova prenem la pista que porta cap a Collbató. Passats un parell de revolts veurem una tanca metàl·lica a mà dreta i al cap de poc una porta d'obra. Tot just davant de la porta surt una nova pista a mà esquerra direcció als Pollegons (Actualment no és accessible amb vehicle). Deixarem el vehicle en algun dels espais que hi ha per aparcar i seguirem a peu fins arribar a un torrent. Prenem el torrent que puja amunt fins que siguem a l'alçada de la Palleta. Aleshores creuem i passem pel vessant sud del Pollegó Est fins al peu de via (expansions visibles). 30 minuts aproximadament.

L1(6a+)

Arribar a la primera assegurança és el pas més compromès de la via. Podem posar un Camalot #0.4 per evitar que si caiem anem torrent avall. La primera part del llarg es desenvolupa per una placa de forats, més aviat roms i d'escalada prou obligada. Un cop superem un llavi característic ens decanem cap a la dreta i enfilem una bonica xemeneia, de passos elegants, que ens duu fins a la reunió, un pèl a la dreta. 30 metres, 6 expansions.

L2(V+)

Anem a buscar la fantàstica fissura que ressegurem les dues properes tirades. A l'inici tenim un pas desplomat que solucionem amb un moviment atlètic. L'escalada combina el diedre i bavaresa i la roca hi és molt bona. Abans d'entrar a la reunió (al tanto que queda a la dreta!!) tenim un altre pas un pèl més complicat amb un bell moviment de bavaresa que ens mena

pràcticament a la reunió. 30 metres, un clau i 6 expansions.

L3(V+)

Iniciem el llarg anant a buscar de nou la fissura. El tram que ve és vertical i la fissura es va estretint a mida que anem guanyant metres. De nou s'imposen les bavareses i la tècnica de diedre en un altre tram d'escalada sensacional. La reunió la fem a una còmoda lleixa. 30 metres, 4 expansions, un clau i un tac de fusta.

L4 (6b)

Sortim per una fissura estreta que es deixa fer força bé (V+); quan ens decanem cap a l'esquerra és on trobem el 6b, uns pocs metres de presa ínfima, però molt ben protegits i que es poden fer en A0 sense cap problema. Quan s'acaben les expansions hem de marxar en tendència cap a la dreta, per terreny aparentment trencat, fins atènyer l'esperó i ràpidament la reunió. 25 metres, 4 claus i 4 parabolts.

L5(IV)

Seguim pel llom de l'esperó per terreny molt senzill que de seguida tomba. El rocam en aquest tram és més aviat discret i les assegurances inexistent. 40 metres, tirada neta.

L6(V-)

La darrera tirada és un pèl indefinida. Marxem per una rampa que ens mena a la reunió de la *via Sorpresa*. A partir d'aquest punt ens enfilem per una placa inclinada i amb intuïció cerquem el pas més senzill, una mica al gust. Pel camí, si ho creiem necessari podrem col·locar tricams o llaçar algun merlet. Els darrers metres trobarem roca més solta abans d'arribar a l'alzina on farem la darrera reunió. 45 metres, tirada neta.

Descens:

Acabem d'arribar al cim i anem a buscar els ràpel de la via [Son de la llarga](#).

El que més m'ha agradat:

- Els dos llargs de fissura són senzillament genials.
- Primer llarg exigent, amb una arrancada mantinguda i que obliga a donar la talla.
- Variada en tècniques d'escalada: plaques, fissura, diedre...